

ÎNCHEIERE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Mariana Pitic

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Bacu Ivan împotriva deciziei din 09 iunie 2016 a Curții de Apel Comrat, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Topciu Fedora, Bacu Ivan, Bacu Elena împotriva lui Duminica Vasili cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile,

c o n s t a t ă :

La data de 16 septembrie 2015, Topciu Fedora s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Duminica Vasili cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este proprietara bunurilor imobile amplasate în or. Ceadâr-Lunga, str. Cutuzov 10, ap.2. Pîrîtul este proprietar al bunurilor imobile amplasate în or. Ceadâr-Lunga, str. Cutuzov 6, ap.2.

Menționează reclamanta că în anul 2007 pîrîtul samavolnic a construit un perete de lângă sectorul său de teren și a blocat trecerea și unica cale de acces la bunurile imobile ce îi aparțin.

Consideră reclamanta că prin acțiunile sale pîrîtul a încălcat dreptul de proprietate și a lipsit-o de posibilitatea să-și exercite integral dreptul de folosire a bunurilor imobile ce-i aparțin.

Reclamanta s-a adresat pîrîtului cu solicitarea de a elibera drumul de acces, însă Duminica Vasili a refuzat.

Prin încheierea din 18 ianuarie 2016 a judecătorei Ceadâr-Lunga, în calitate de coreclamanti au fost atrași Bacu Ivan și Bacu Elena.

Prin hotărârea din 29 februarie 2016 a judecătorei Ceadâr-Lunga, cererea de chemare în judecată înaintată de Topciu Fedora, Bacu Ivan și Bacu Elena a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 iunie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de Bacu Ivan și menținută hotărârea din 29 februarie 2016 a judecătorei Ceadâr-Lunga și s-a

încasat de la Bacu Ivan în beneficiul lui Duminica Vasili cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 lei.

La data de 19 august 2016, Bacu Ivan a declarat recurs împotriva deciziei din 09 iunie 2016 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu au aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea. Susține recurentul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei și că concluziile instanțelor inferioare sunt contradictorii.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 09 iunie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 17 iunie 2016 și recepționată de către acesta la data de 24 iunie 2016. Recursul declarat la data de 19 august 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Bacu Ivan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Bacu Ivan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Bacu Ivan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bacu Ivan împotriva deciziei din 09 iunie 2016 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței

Valentina Clevadi

Judecătorii:

Mariana Pitic

Oleg Sternioală